

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 11 LUTEGO V. S. 1814. ROKU.

Berlin dnia 7go Lutego n. s.

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

Czternaste doniesienie Armii Szląskiej.

Główna kwatera Nancy 21go Stycznia n. s.

Nieprzyjaciół przy swoim śpiesznym odwróceniu, zostawił w Nancy i w okolicach Hiszpanów w niewolę dawniej pojmanych. Jen. Sottomajor, 50 Oficerów, i pewna liczba żołnierzy otrzymali zatem wolność. Feldmarszałek zostawił do ich wyboru przez Holandya i Anglię powrócić do swojej Ojczyzny, albo też razem z Armią Szląską iść przeciwko nieprzyjacielowi. Żołnierze i Oficerowie obrali to ostatnie nie chcąc tracić czasu na nieużyteczny podróży. Niektórzy tylko Oficerowie od jazdy, udali się do Holandyi. Feldmarszałek kazał rozdać broń, i natychmiast batalion od 4 kompanii uformowany został.

Związek z Wielką Armią, dnia 15go Stycznia, był zupełnie otwarty.

Dnia 17go Stycznia, główna kwatera Feldmarszałka była w Nancy, a Jenerała Hrabiego Wrede w Charmes. Nieprzyjaciół cofnął się za Mozę, osadzając piechotę i artylleryą miasto Toul, które ma dawny wał basztami obwarowany. Jenerał Saken posuwał się drogą równoległą przez Pont-St-Vincent. Jak tylko Feldmarszałek od Xięcia Schwarzenberga otrzymał wiadomość o zdobyciu Langres, i że nieprzyjaciół pod Verdun, St. Michel, Commerci, i Vaucouleurs, za Mozę wyparty został, dał rozkaz, aby Toul szturmem zdobyto. Jenerał Baron Saken, uczynił potrzebne do tego rozrządzenie, lecz nieprzyjaciół widząc się odepętym, poddał się Jen. Hr. Liwen.

Cztery działa, 400 ludzi i 2 chorągwie w moc się naszą dostały.

Korpus Jenerała Sakena wychodzi dnia intrzszego dla odpędzenia nieprzyjaciół od brzegów Mozę, a korpus Langerona, jako rezerwa osadzi Toul.

Korpus Jenerała Yorka opasuje twierdzę Saarlouis, Luxemburg, Thionville i Metz, a kawaleria jego stoi przed Verdun.

Korpus Jen. Kleista iest w marszu na Metz.

Daremnie nieprzyjaciół stara się lud uzbroić i natchnąć go nieufnością ku Mocarstwom Sprzymierzonym. Francuzi są za nadto oświeceni, ażeby nie poznawali w tak oczernionych nieprzyjaciółach prawdziwych swoich przyjaciół, którzy podając gałąź Oliwną pragnącemu wiecznej wojny Rządowi Francuzkiemu, chcą tym samym ugruntować szczęście Francyi. Podatki już w zdobytych Departamentach, są zmniejszone, la Gabelle i Droits Reunis wstrzymane, Monopolium tabaki skasowane.

Feldmarszałek dał wolność wszystkim jeńcom. Byli oni przymuszeni, i przeciwko ich przekonaniu, dano im oręż w ręce. Ci nieszczęśliwi powrócili do swoich domów błogosławiąc Sprzymierzonym.

Od Wielkiej Armii.

Główna kwatera Langres 19go Stycznia n. s.

Jak tylko główna Armia Sprzymierzona d. 18go pod Langres połączoną została, tegoż dnia 4ty korpus Armii, wyruszył ku Chaumont. Królewicz Wirtemberski ścigał nieprzyjaciół na czele swojej lekkiej kawalerii, a znalazłszy go pod wsią Ville, pędził aż do Choignes. Tu Francuzi otrzymali wzmożenie, z którym wzgórkami nad rzeką Marną piechotę i 2 bateriami ciężkiej artylleryi osadzili. Kró-

lewicz osadził za rzecz roztopną, odłożyć do dnia następnego uderzenie na Chaumont, i oczekiwać wojsk idących pod komendą Hrabiego Giulay, albowiem Infanteria jego dla złych dróg i rzek wezbranych zdążyć z kawalerią nie mogła.

W bitwie pomiędzy Ville i Choignes 4ty korpus Armii miał kilku zabitych i od 30 do 40 ranionych, strata nieprzyjaciół była nie mała, Półkownik Chodilly, Adjutant Marszałka Mortier, dostał się nam w niewolę.

Dziś zrana o godzinie 4. Marszałek Mortier, ze starą Gwardią cofnął się do Troyes — Jak tylko Królewicz Wirtemberski o tem się dowiedział, rozkazał natychmiast osadzić Chaumont, i posłał wojska lekkie na drogi do Troyes i Joinville. — Hrabia Giulay, który z 3im korpusem Armii postępował równie przeciwko Chaumont, aby się przyłożył do zdobycia tego miasta, dowiedziawszy się o jego opanowaniu, zająć kazał wojsku swemu kwatery między Richeburg i Foulain.

Trzecia Rossyjska dywizja kirysierów, pod wodzą Jenerała Duca, wyparła wczoray nieprzyjaciół z Vesaignes, i ścigała go do Marnay; stoi ona dziś w Relanvort. — Xiążę Aloizy Lichtenstein donosi, że Półkownik Hrabia Leiningen, na mocy danego mu pełnomocnictwa, zawarł dnia 16go kapitulacyą z komendantem zamku Youx, podług której załoga poszła w niewolę wojenną; 4 działa, i znakomite zapasy amunicyi dostały się w moc naszą.

Langres 24go Stycznia n. s.

Wojska Austriackie pod wodzą Hrabiego Collaredo dnia 22go b. m. weszły do miasta Dijon (Stolica Depar. Cote d'or, a dawniej Burgundyi, jedno ze znaczniejszych miast Francuzkich, liczące 21,000 mieszkańców). Wódz naczelny Xiążę Schwarzenberg, udał się do tego miasta, dla uczynienia rewii wojsk tego korpusu.

Langres 25go Stycznia n. s.

Wczoray z tamtej strony Chaumont, nie daleko miasta Bar, nad małą rzeczką Aube, zaszła zwawa bardzo potyczka. Francuzi byli przymuszeni opuścić Bar; artyllerya nasza uczyniła w nich wielką szkodę, osobiwie wysadzając na powietrze skrzynie prochowe, które pomiędzy massami Francuzkiej piechoty pękały. W téj okoliczności pod Jenerałem Giulaiem ubito konia.

Wczoray przybył tu N. Król Pruski. Dziś N. Cesarz Austriacki wiechał także do tego miasta; Lord Castlereagh tu się znajduje.

Duch Francuzkiego Ludu, iest bardzo dobry: Sprzymierzeni są wszędzie z otwartemi rękami przyięci.

Gdy Najjaśniejszy Cesarz Rossyjski w iężdżał do Vesoul, powitany był tysięcznemi okrzykami pełnych radości mieszkańców.

Dziś zrana przybył tu Pan de la Harpe.

(z Gaz. Berlin.)

Genewa dnia 22go Stycznia n. s.

Jenerał Baron Zechmeister dowodzący wojskami Austriackimi w Departamencie Leman dnia 20go b. m. wszedł do Chambery. Dniem wprzód zaszła mała utarczka w okolicach Rumilly, która przez pół godziny trwała. Z obu stron zginęła pewna liczba ludzi. Zabraliśmy w niewolę 50 żołnierzy Francuzkich i 1go Kapitana. Nieprzyjaciół miał zamiar zburzyć most stojący przed Rumilly, ale kawaleria Austri-

acka pośpieszyła dość wcześnie i nie dała mu wykonać tego przedsięwzięcia: był zatem przymuszony do odwrotu, a następnie *Stolica Sabaudii, Chambéry* bez żadnych trudności, dostała się w ręce zwycięzców.

Hrabia *Bubna* dnia 18go miał główną kwaterę w *Montivel*, o 4 godziny drogi od *Lugdunu* (*Lyon*). Jego podiazy rozciągały się aż do tego miasta, które nie zdawało się żadnego czynić przygotowania do odporu. (Według późniejszych prywatnych wiadomości z *Genewy* pod 23 Stycznia, wojska Austriackie pod wodzą Jenerała *Bubny*, bez wystrzału, w skutek zawartey między Merem Miasta, a Hr. *Bubną* umowy, dnia 20go Stycznia o godzinie 9tej zrana, weszły do *Lugdunu*.)

Przy wejściu wojsk Austriackich do *Sabaudyi*, wydana była następująca odezwa:

Thonon 14go Stycznia n. s.

Mieszkańcy *Sabaudii*!

„Do broni! Przyszedł moment skruszenia iarma, które na Was wtłoczył chciwy sławy despota. Do broni! Hiszpania, Niemcy, Holandya, i cała prawie Europa, odzyskała niepodległość, do której wszystkie Narody mają prawo. Krótkie ale wspaniałe i dzielne wysilenie, powróci *Sabaudyi* Króla, ięć stopień między Narodami, pokój i szczęśliwość; nie masz większej sławy, iak walczyć za religią, za swego Monarchę, i za Ojczyznę. — Dawni wojownicy *Sabaudyi*! Stawajcie znowu pod chorągwiemi waszego ukochanego Króla, i łączcie się do wojsk Sprzymierzonych, które wam na pomoc przychodzą — Żołnierze *Sabaudscy*! Jakimukolwiek Krajowi, i jakimukolwiek służyliście Panom, Ojczyzna was wzywa, powracajcie dzielić trudy i sławę naszą — Waleczna młodzieży! co się wzbronilaś nakoniec wchodzić w szeregi nieprzyjaciela, dla pustoszenia Kraiów, których mieszkańcy przynieśli wam swobodę, zgromadź się teraz pod nasze chorągwie. Czas ten przeminął, w którym padaliście ofiarami głodu, nędzy i śmierci dla nasycenia pychy iednego szczególnego człowieka; iścieście dziś powołani na usługi prawego Króla, i do obrony Ojczyzny. — Mieszkańcy *Sabaudyi*, oddajcie się nadziei i mężstwu! niech żyje Król, niech żyje *Sabaudya*!

(Podpis)

Baron Simbschen

Półkownik i Komendant iednego oddziału Wojsk Sprzymierzonych.

(z *G. Berlin.*)

Lausanne dnia 21go Stycznia n. s.

W głównej kwaterze Hrabiego *Bubny*, *Bourgen-Bresse*, ukazała się następująca odezwa dnia 14go Stycznia.

Mieszkańcy Departamentu *Aine*!

„Niektórzy z mieszkańców tego miasta, wzięli się wzięść broń i sprzeczać wojskom Sprzymierzonym wejścia do jego murów. Byli oni przymuszeni opuścić miasto, lub poddać się na moją dyskretyę. Ich imiona są mi znaiome. Wiecie, iakie są prawa wojny, mógłbym stanowić o ich życiu i majątku; ale niedostępny wszelkiemu duchowi zemsty, zachowałem względem nich umiarkowanie, które powinno natchnąć żalem ich serca.

„Dowiaduję się z wielkiem zadziwieniem, że przez ludzi zły woli, rozszerzona była pogłoska, iakoby wojska moje miały zamiar spalić to miasto. Powróćcie do iego murów, lekkowierni mieszkańcy, a uyrzycie panującą spokojność i porządek, i tymczasową Administracyę, która czuwa nad bezpieczeństwem waszych współ-obywateli. Odwołuję się do świadectwa samych mieszkańców, którzy widzieli, tak wspaniałym i roztroptym sposobem wstrzymałem bitwę przed samemi bramami, dla tego, że ięć skutek mógł być bardzo Miastu waszemu szkodliwym. Tak postępują sobie wojska Sprzymierzone. Ich umiarkowanie i karność dowodzi, iak są wierne rozkazom przez swoich Monarchów wydanym.

Dnia 17go Stycznia, ukazała się w *Thonon* druga odezwa do *Sabaudczyków* następnej osnowy:

W imieniu Wiktora Emanuela Igo Króla *Sardynii*, *Cypru* i *Jerozolimy*, *Xięcia Sabaudyi* i *Piemontu* &c.

Waleczni Wojownicy *Sabaudii*!

„Dawny wasz Jenerał wzywa was, abyście na nowo swe usługi prawemu Królowi, Ojczyźnie i powszechnej Sprawie poświęcili.

„Wyglądźmy z serc wszelki duch stronnictwa wszelką nienawiść, wszelkie prywatne względy. Jedynym naszym celem, niech będzie służyć Naszemu dobremu Królowi, powrócić dawne Imię Ojczyźnie i całą siłą przyłożyć się do przywrócenia swobody i pokoju na Swiecie. Któryż *Sabaudczyk* głuchy na głos Ojczyzny, nie zechce dzielić trudów i laurów zbieranych przez iego współziomków i naszych walecznych oswobodzicieli. — Zakładam moją główną kwaterę w *Thonon*;

(Podpis)

Hrabia *Sonnaz*.

(z *Gaz. Berl.*)

Nancy dnia 22go Stycznia n. s.

Nieprzyjacieli, będąc na różnych punktach przez przodowe straż Armii Szląskiej atakowani, opuścili *Moze*; i cofnął się do *Chalons*. Armia Francuzka jest w zupełnym rozstrojeniu: dawni żołnierze, którzy ieszcze z Niemiec powrócili, albo pomarli z zarazliwych chorób, albo leżą w szpitalach. Nowo zebrani popisowi, nie mają broni, wprawy i odwagi. Nieukontentowanie i trwoga doszły do najwyższego stopnia. Od Marszałka, aż do ostatniego żołnierza, każdy przypisuje nienasyconey dumie swojego Władcy nieszczęścia obu ostatnich kampanii, i wkroczenie wojsk Sprzymierzonych do *Francyi*. Wszyscy na te smutne wypadki poglądają, iako na karę Niebios.

Postępowanie Cesarza względem Ciężkiego Prawodawczego, oburzyło wszystkich myślących Francuzów, i ukazało im, czego się spodziewać mogą.

(z *Gaz. Berlin.*)

Od Renu dnia 28go Stycznia n. s.

Dnia 17go załoga twierdzy *Landau*, która się tylko z 1,500 popisowych składa, uczyniła wycieczkę, ale Rosyianie, zabrawszy ięć 5 dział i 50 jeńców, wparli ją nazad do miasta. — Załoga *Moguncyi*, z powodu słabości swojej, nie czyni żadnej wycieczki. — Dnia 16go i 17go, korpus Jen. *Kleista* pod *Neuwied* przeprawił się przez *Ren*.

Ze *Studgardu* wyruszył, ieden regiment piechoty i 4 regimenta kawalerii, czyniące 5,600 ludzi, oraz druga rezerwa artylleryi, do *Bazylei*, dla przyłączenia się do korpusu Królewicza. — Dnia 26go, wyszedł z *Frankfortu* korpus ochotników pieszych dla zaięcia kwater we wsiach poblizszych — *Milicya Badenska*, 10,000 ludzi, już jest w zupełnej liczbie, i ćwiczy się w robieniu bronią. — Część ięć przeznaczona jest do oblężenia twierdzy *Landau*. Część *Milicyi Heskiej* posłana została do oblężenia *Moguncyi*.

(z *Gaz. Berl.*)

München dnia 25go Stycznia n. s.

Jenerał *Wrede* dnia 13go miał główną kwaterę w *St. Diez*. *Raon P' Etape* był już natenczas zaięty przez Półkownika *Scheiblera*, który tam Kapitana i wielu żołnierzy wziął w niewolę. Tymczasem Rotmistrz *Baron Greven-reuth*, udał się z podiażdem do *Luneville*, i nie tylko tam został przez mieszkańców z oczewistą radością przyięty, ale nawet dowiedział się, że nieprzyjacieli w nocy dnia 14go opuścili *Nancy*, i że nakazane uzbrojenie ludu w Departamencie *Meurthe* tak mało miało skutku, iak we wszystkich innych miejscach. Dnia 16go wyruszył na przód Jen. *Wrede* dnia 17go przeniósł główną kwaterę do *Charmes*: dnia 19go zaiął stanowisko między *Chatenay*, *Neufchateau* i *St. Christoph*, gdzie przyprowadził do skutku zupełny związek swojej armii z armią Feldmarszałka *Blüchera*. Dla wspierania działań głównej Armii, Jenerał *Wrede* wyruszył dnia 21go ze swojej pozycyi, i wzięwszy kierunek bardziej na południe dnia 22go miał założyć główną swoją kwaterę w *Bourmont*. Tak więc wojska Sprzymierzone wystawiają w tym momencie nieprzerwaną i straszliwą linię przeciwko nieprzyjacielowi. (z *Gaz. Berl.*)

Wiedeń dnia 29go Stycznia n. s.

F. L. Hr. *Bubna*, który ubeśpiecza lewe skrzydło Wielkiej Armii, rozsyłając oddzielne korpusy

w stronę południowej Francji, donosi z *Burg-en-Bresse* pod 12., że nieprzyjaciel w tym miejscu zbrawszy 1,600 piechoty i kilkaset jazdy, osadził miasto i część jego mieszkańców uzbroił. Hrabia *Bubna* postanowił wyparować bagnetem nieprzyjaciela z miasta, i ze wzgórków, które on pod témże miastem osadzał, lecz nieprzyjaciel nieczekał ataku, uciekł do miasta. Dzielny ogień artylleryi naszej, piorunując masy infanterji nieprzyjacielskiej, które na drodze rozstawione były, przymusił je ze stratą wielu zabitych i ranionych, w największym nieporządku szukać ucieczki w mieście. Sam tylko wzgląd na oszczędzenie tego miejsca, i chęć zaprowadzenia w nim porządku, skłoniły Hrabiego *Bubnę* do pohamowania zapалу swoich żołnierzy, i do rozstawienia ich przed bramami miasta. Jeden nieprzyjacielski orzel, 1,000 sztuk broni, i znaczne zapasy prochu dostały się zwycięzcom.

Półkownik *Simbschen*, uformował w *Walezyi* batalion strzelców z 7m kompanii krajoowców złożony. — Góry *Simplon* i *Sgo Bernarda*, zostały należycie osadzone. Ostatnia, przez rozstropne wysadzenie na powietrze części drogi na przeciw *Aosta*, postawiona jest w najlepszym stanie obrony.

F. L. Xiążę *Aloizy Lichtenstein*, donosi, że Rotmistrz Hr. *Poneński* dnia 13go, zdobył transport do *Besansonu* przeznaczony, w którym było 6. wozów naładowanych kulami działowymi. a 15 zbożem. — Tenże dnia 13go i 14go, atakowany na drodze z *Morre*, odparł w obu razach ze znaczną stratą nieprzyjaciela.

Kiedy Jenerał Xiążę *Hessen-Homburg* dnia 15go swój korpus z *Dole* do *Pesmes* prowadził, nieprzyjaciel w tymże czasie w dwóch kolumnach, z dwoma tysiącami ludzi, wyszedł z *Auxonne*, z których jedną do *Villars-Rotin*, a drugą ku *Chewigny* kierował; ale Xiążę *Gustaw Hessen-Homburg* i Jenerał *Scheither*, odparli jego ataki, i trzymali go w przyzwolitej odległości.

Od czasu zdjęcia mostu na *Renie*, związek z lewym brzegiem odbywa się przez liczne statki. Około szanцу przedmostowego, w tak nazwanym szanću *Renowym*, czynnie pracują, i ten tak wielką będzie miał rozciągłość, że przezeń *Manheim* od razów ciężkiej artylleryi ubezpieczonym będzie.

Doniesienia prywatne z Wielkiej Armii potwierdzają wiadomość o powtórzonych często odezwach Francuzkiego Rządu, w celu rozpoczęcia układów o pokój; lecz te dla tego odrzucone zostały, iż Francya żądanej gwarancji dać nie chciała.

Podług listów z *Triestu*, ważna twierdza *Cattaro* w dawniejszej *Albanii* Weneckiej dnia 8go poddała się przez kapitulacyą. Trzysta dziesięć ludzi żołogi do Włoch odprowadzeni będą, nie mogą jednak służyć przed nastąpieniem wymiany. Nie mało także znacząca twierdza *Grado* w *Istrii* Weneckiej upadła dnia 18go b. m. (z *G. Berlin*.)

Od niższej *Elby* d. 1. *Lutego* n. s.

J. K. W. Xiążę Szwedzki dnia 30go p. m. przebył *Elbę*: ponieważ Marszałek *Stedingk* jest trochę chory, J. K. Wysokość przyjął komendę bezpośrednią nad wojskiem Szwedzkim, które w 5ch kolumnach pod Jenerałami *Boye*, *Vegesack*, i *Cardell* przez *Hannower* dąży do *Renu*. Hanzeaci przyłączyli się do 2go korpusu armji północnej pod wodzą Xięcia *Brunświckiego*. Jenerał *Tettenborn* w swoim marszu do *Hollandyi* przybył do *Bremen* — Dnia 31go *Stycznia* Rosyianie zdobyli dwa z najbliższych szanćow miasta *Hamburga*.

Pokoy *Szwecyi* z *Danią*, dnia 14go *Stycznia* w *Kiel* podpisany, został już ogłoszony. Składa się on z 28 artykułów, których treść następująca: *Dania* przyrzeka niczego nie zaniedbać ze swojej strony, aby za pośrednictwem *Szwecyi*, weszła w dawne związki pokoju i przyjaźni z *Rosyją* i *Prusami*. Obowiązuje się także formalnie i czynnie (*formellement & activement*) przystąpić do wspólnej sprawy przeciwko *Francyi*. Odstępuje całej *Norwegii* zezwalając, aby ta ze *Szwecyą* jedno Królestwo czyniła,

wyjąwszy tylko *Islandyą*, *Groenlandyą* i wyspy *Faeroer*. — *Dania* otrzymuje w zamian *Pomeranią* Szwedzką, i *Szwecya* bierze obowiązek starać się jeszcze przy powszechnym pokoju o przyzwolite wynagrodzenie dla *Danii*. Jak tylko twierdze *Norwęgskie* wydane będą *Szwecyi*, *Pomerania* przez wojska Szwedzkie opuszczoną zostanie. Ubezpieczone są swobody i przywileje odstępniących się nawzajem poddanych; Uniwersytet w *Greiswaldzie*, i nowy Uniwersytet projektowany dla *Norwegii* utrzymane będą. Poddani odstąpionych prowincji mają wolność oddalenia się z majątkami swoimi. Ponieważ w *Pomeranii* nigdy nie miała biegu papierowa moneta Szwedzka, przeto i *Duńska* tam wprowadzona nie będzie. *Dania* przyjmuje i zareczya w *Pomeranii* dotacje Szwedzkie 43,000 talarów rocznie wynoszące, tudzież artykuł traktatu *Szwecyi* z *Anglią*, mocą którego przez lat 20 *Anglia* ma dozwolony skład towarów w *Stralsundzie*, z opłatą tylko 1 procentu przy wejściu i wyjściu. Każda strona przyjmuje długi do prowincji odstąpionych przywiązane. Artyllerya do twierdz należąca na miejscu pozostanie, okręty jednak i statki zabrane być mogą, *Szwecya* zrzeka się swoich pretensji za poymane przez *Duńczyków* okręty — Korpus posiłkowy *Duński* 10,000 ludzi, który się przyłącza do Armji Xięcia Szwedzkiego, ma być pod wodzą *Jen. Schulenburga*.

Miasto *Bremen* wystawiło 500 piechoty, i 150 kawalerji, które dnia 25go *Stycznia*, w obliczu *Jen. Woroncowa*, chorągwie otrzymały. (z *G. Berlin*.)

Haga dnia 29go *Stycznia* n. s.

Waleczne wojska Pruskie pod *Jen. Bülowem*, przyłożyły się dzielnie do zdobycia twierdzy *Herzogenbusch*. Jak tylko korpus oblegający otrzymał wzmocnienie, komendant Francuzki był przymuszony przez uderzenie na miasto, i czynne przyłożenie się mieszkańców, schronić się do *Cytadelli*. Uczyniono więc wszelką gotowość do szturmowania dnia 26go w wieczór, kiedy załoga, przewidując swój los, żądała kapitulować. Składa się ona z 900 ludzi. Sto, tak Oficerów, iako i żołnierzy niezdatnych do służby, pod warunkiem niesłużenia przeciwko Sprzymierzonym przez rok i dzień jeden, odesłano do *Francji*; pozostali 800, iako jeńcy wojenni, odprowadzeni będą do *Szląska*. W mieście i w *Cytadelli*, znaleźliśmy 70 sztuk dział, i ta twierdza w kilku dniach została przyprowadzona do zupełnego stanu obrony, co ię zdobyć dwójako korzystnem czyni.

(z *Gaz. Berl.*)

Londyn dnia 20go *Stycznia* n. s.

W nocy z dnia 14go na 15ty, Półkownik *Banbury* odjechał do Lorda *Wellingtona*: twierdzą, iż on niesie Instrukcyę, według których Lord *Wellington*, stosownie do obrótów wojsk Sprzymierzonych, ma rozkaz wkroczenia wgląd *Francji*. (z *G. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— *Berlin* dnia 8go *Lutego* n. s. Podług najnowszych tu odebranych doniesień, armie Sprzymierzone we *Francji* ciągle postępują na przód. Główna kwatera *Feldmarszałka Blüchera* dnia 24go *Stycznia* była w *Vaucouleurs* (z tamtej strony *Mozy*, o 4ry mile za *Toul*) *N. Król Pruski* dnia 29go przybył do *Chauumont*, a dnia 1go *Lutego*, miał przenieść swoją kwaterę do *Troyes*.

— Podług doniesień z *Paryża*, zatrudniają się już w tém mieście upakowaniem *Museu* m.

— *Gazeta Lipska* z głównej kwatery Rosyjskiej *Langres* dnia 25go *Stycznia*, iako wiadomość Urzędową donosi, że Armie Sprzymierzone, skuteczniewszy pod *Langres* zupełny i prosty między sobą związek, są w pełnym marszu na *Paryż*.

— Podług teyże *Gazety Lipskiej* podiazdzy kozaków, krążą już około *Fontainebleau*, o 7m mil od *Paryża*, gdzie się znajduje *Papież*. *Kanton Solothurn* oświadczył publicznie życzenie, aby *Wysocy Sprzymierzeńcy* raczyli przywrócić *Oycu Sgo* do wszystkich jego praw i godności.

— Xięstwo *Berg* wystawia 12,000 ludzi, z których 7,000 wojsk liniowych, a dla tych *Anglia* daie 5,000 sztuk broni. Nawet pospolite ruszenie iest czynnem, miało inż uczestnictwo w wielu bitwach, i osadziło miasto *Bonn*.

— W ostatnich dniach *Stycznia*, kilka baterii artylleryi *Rossyjskiej* przechodziły znowu przez miasto *Wrocław*, iako też mnóstwo wozów z futrami dla wojsk *Rossyjskich*. — Przez *Ratyzbonę* przechodziły także niedawno *Rossyjskie* i *Pruskie* woyska.

— Prefekt Departamentu *Leman*, *Baron Capelle* ma być stawiony przed Sądem wojennym dla tego, że opuścił *Genewę* piérwéy, niżeli się ukazały piérwsze straże nieprzyjacielskie, kiedy powinnością iego było z załogą i gwardyą narodową ułożyć obronę miasta. — Ciało Prawodawcze *Francuzkie* większością 223 przeciwników 31 głosem nakazało ogłoszenie drukiem doniesienia, które mu iego Kommissya względem aktów traktowania o pokoy złożyła, równie iako *Adres* do Cesarza żądający iego przychylenia się; ale Rząd wołał rozwiązać nazajutrz Ciało Prawodawców. Kommissya ta miała przekładać, z wielką mocą i zapalem, tak potrzebę, iako też możność zawarcia pokoiu. — Wielu Senatorów wysłanych do Departamentów *Francuzkich*, podali do powszechney wiadomości, iż Cesarz swój plan uszczęśliwienia świata chce odtąd uszczęśliwieniem *Francyi*, i swóiego Syna ograniczyć. (Jeżeli to nie lepiej mu się powiedzie, iak tamto, nie wiele sobie *Francya* obiecywać może.) (z *Gaz. Berl.*)

— Dziennik wychodzący w *St. Peterzburgu* pod tytułem, *Syn Oyczyzny*, donosi, podług umieszczonego wyszczególnienia, że w Państwie *Rossyjskiem* wychodzi teraz 33 pism peryodycznych. Miasto *Kazań* ma swą *Gazetę*, a od roku 1815go ma także swoją *Astrahan*. Oba te pisma do dzieiów czasu należące mogą być bardzo interessujące dla *Europy*, jeżeli ich wydawcy starać się będą szczególniej o wiadomości z *Azyi*. Mogłoby to wielką być pomocą do rozszerzenia naszych poznań o wewnętrznym stanie téy części kuli ziemskiej, pod tak wielką względami ieszcze dobrze *Europejczykom* nieznaney.

— Wydawca tegoż Dziennika szlachetną chęcią wsparcia nieszczęśliwych powodowany, podaje myśl swoją o tworzeniu nowego dobroczynnych składek źródła. Wiadomo iest, iak gra *Boston*, iest upowszechniona na wszystkich schadzkach i towarzystwach. Dla wygraiaćego iest rzeczą wcale obojętną uważać część swoięy wygranej, iako własność komu innemu poświęconą, a zaś bardzo przyjemną uważać ją, jako własność biednych. Autor przypuszczając, iż w *Rossyi* codziennie gra się 1,000 bostonów od 4ch do 12stu turów, i biorąc średnią po 25 kop. za markę, gdyby wygraiający po iedney tylko marce od każdej wygranej na korzyść biednych odkładał, wyniosłoby to na dzień 6,000 rubli, a na rok 2,190,000 rubli: „Wynalazek szczęśliwy, dodaie *Gazeta* pod napisem „*Poczta Północna*, który podaje środek uskutecznienia tak wielkiego dobra łatwemi i nikogo obrazić nie mogącemi sposobami. Zartobliwy ton Autora, nie zmniejsza wagi tego rozsądnego projektu; i gdyby półowa, gdyby trzecia część nawet summy iego rachunkiem oznaczoney zebrana być mogła, iak wiele biednych familii możnaby podźwignąć z niedoli i nędzy. Z ukontentowaniem widzimy, dodaie też *Gazeta*, że projekt ten zaczyna być przyprowadzony do skutku w téy Stolicy. W iednym domu, gdzie przez dwa wieczory grano, po 10 kop. marka, i nie więcéy na raz nad 8 turów; dostało się na część biednych rubli 14 kop. 20. Życzyć sobie należy, aby w innych miastach zaczęto uskuteczniać tę myśl tak użyteczną i tak szlachetną.

— Z *Tobolska*, pod dniem 20 *Grudnia*, donoszą, że tam zima na tamten nawet klimat, nadzwyczajnie ostra. Od 15go *Grudnia*, *Merkuryusz* stał w termometrze *Reaumura* niżej 30 stopni, i nakoniec zamarzał. W *Kazaniu* i *Permie*, mrozy także dochodziły 50stu stopni.

— Dnia 29go *Stycznia* t. r. umarł w *Berlinie* na nerwową gorączkę *Fichte* Professor *Filozofii* w 51szym roku swóiego wieku. Mąż ten, który w dziejach *Filozofii* niepoślednie otrzyma miejsce, urodził się

w *Ramnau* w górney *Luzacyi*. Po piérwszych naukach, które w *Schulpforta* odbywał, doskonalił swój umysł w *Akademiiach* *Jeńskich*, *Lipskich* i *Wittenberskich*. Przebywał potém przez czas nieiaki w *Szwajcaryi*, zwiedzał *Prussy*, a w *Królewcu* zabrał znościomość ze sławnym *Kantem*. W 1793 powołany na Profesora do *Jeny*, aż do roku 1800 był piérwszą ozdobą tego *Uniwersytetu*, w czasach naywyższej iego świetności. Opuścił dobrowolnie to miejsce, iak tylko widział się być do tego prześladowany, szukał ucieczki w *Kraiach* *Pruskich*, gdzie tak często wyższy i swobodny sposób myślenia znajdował przytułek. W 1809 roku, przy wzniesieniu *Uniwersytetu* *Berlińskiego*, otrzymał w nim katedrę *Filozofii*, której aż do śmierci naypiękniejsze siły swóiego umysłu z niezmordowaną gorliwością poświęcał.

— W przeszłym miesiącu *Sierpniu*, pomiędzy *Mekką* i *Alepe*m, cała *Karawana* z 2,000 ludzi złożona, przez wiatr zwany *Samum* uduszoną została.

— Dnia 15go *Grudnia*, dwa okręty z *Alexandryi* do *Konstantynopola* przybyły, przyniosły dla *Sultana* od *Wielkorządcy* *Egiptu* drogie podarki, tudzież kilka *Lwów* i *Tygrysów*. Na iednym z tych okrętów, znajdował się sławny wódz *Wehabitów* *Madaisi*, który się pod *Taifą* dostał w niewolę. Oddany on był *Bostandzi-Baszy* dla wybadania, gdzie *Wehabici* ukryli, lub na co obrócili skarby znalezione w *Kaba*, albo w *Świętym* grobie *Proroka* w *Mekce*: lecz ani tortury nawet nie mogły go skłonić do uczynienia żadanego wyznania. *Sultan* rozkazał mu uciąć głowę; wyrok, który na placu między bramami *Porty*, i miejscem zwaném *Alay Kiosk* dnia 22go *Grudnia* wykonany został. *Madaisi* z nieustraszoném męstwem odebrał raz śmiertelny. — Powietrzna zaraza nie ustala ieszcze w *Stolicy* *Ottomańskiego* Państwa.

— Był to *Jenerał* *Rossyjski* *d' Auvray*, który w przejściu przez *Ren* korpusu *Hrabiego* *Wittgensteina*, rzucił most pod *Fort-Louis*, i potém zdobył obadwa zamki *Fort-Louis* i *Fort-Alsace*.

— Rząd *Francuzki* usiłuje teraz chwycić się tych środków, których użycie przeszley wiosny w *Krajach* *Pruskich* tak bardzo wyśmiewał, i iako niepodobne i nieużyteczne wystawiał. Świadczy to przesłana Prefektom instrukcja przez *Ministra* *Montalivet*, w której zaleca, aby przy wkraczaniu nieprzyjaciela, za oznajmieniem i rozkazem *Kommissarza* *Woiennego*, kraj, ile można bezładnym zostawić, a przynajmniej, aby maiętnieysi obywatele opuszczali okolice, do których nieprzyjaciel wkracza. *Archiva* *Rządowe* i *Akta*, uprowadzone być powinny; żaden iednak urzędnik nie ma wprzód opuszczać swóiego miysca, aż póki do tego przez *Cesarskiego* *Kommissarza* powołanym nie zostanie. Prefekt z iednego kąta swego Departamentu w drugi uchodzić powinien, i nie piérwey z niego zupełnie się oddalić, aż kiedy w nim inż nigdzie nie znajdzie schronienia. — Przy téy Instrukcyi, znaleziono inne pismo bez daty i podpisu, które było zapewne kopią do urzędowego raportu, następuiaćy osnowy: „*Mości* *Prefekcie*! Za wkroczeniem nieprzyjaciela do *Powiatów*..... i..... wiele wprawdzie familii opuściły swe domy, lecz, iak się okazuje, nie tak z obawy nieprzyjaciela, iak bardziéy z boiaźni *Malkontentów*, którzy korzystając z téy chwili powszechnego zamieszania, mogliby się dopuścić wszelkich gwałtów, przeciwko swoim współziomkom — Prawo terazniejsze postanawia wprawdzie, iż każda gmina nadgrodzić powinna szkody przez ludzi tego gatunku na ięy gruncie popełnione, lecz gdy kupy podobnych *Malkontentów* mogą być tak liczne, iż szczególne gminy nie byłyby zdolne czynić im oporu, byłoby rzeczą, zdaie się, rostopnięszą, aby każda gmina miała w swoim dozorze ludzi podeyrzanych, a nawet aby ich mocą przytrzymała. Nie mogąc się naówczas łączyć z podobnemi sobie w *Sąsiedztwie*, nie urosłiby w znakomite i liczne kupy. Takiego rozrządzenia, każdy tu sobie życzy, i każdy go się spodziewa po mądrości *WPana* „ &c.

Już po ułożeniu tej Gazety odebraliśmy Extrablät drukowany w Królewcu, który zawiera, co następuje:

Królewiec dnia 2 (14) Lutego 1814. Cesarsko-Rossyyski Goniec wyprawiony dnia 22go Stycznia (3 Lutego) z Bar nad rzeką Aube niesie do St. Petersburga pomysłą nowinę że dnia 20 Stycznia (1. Lutego) i dnia 21go Stycznia (2go Lutego) Woyska Sprzymierzone pod wodzą Xcia Schwarzenberga, i Feldmarszałka Blüchera otrzymały zwycięstwo nad woyskiem nieprzyjacielskim pod wodztwem samego Cesarza Napoleona. — Ze strony Rossyyskiej korpus Jenerała Sakena, był w bitwie, a główna bateria nieprzyjacielska zdobytą została przez kawalerią Rossyyską pod wodzą Jenerała Wasylczykowa — Bitwa zaczęła się 20go Stycznia (1go Lutego) o pół mili od Bar-sur-l'Aube, a gdy stąd nieprzyjaciel do odwrotu był przymuszony, była poparta i zdecydowana dnia 21go Stycznia (2go Lutego) o trzy mile z tamtej strony wspomnianego miasta Bar-sur-l'Aube. — Korzyści tego zwycięstwa nie wszystkie jeszcze były znane, to pewna, że zdobyto na nieprzyjaciela 70 sztuk dział — Główna kwatera Napoleona, drugiego dnia bitwy, była w Brienne, w tych samych budowach, w których w młodości swojej odbierał on swoją wojskową edukację; lecz i z tego także miéyca przez woyska Sprzymierzone wyparty został — Oba Wysocy Monarchowie, to iest: Najjaśniejszy Cesarz Rossyyski, i N. Król Pruski, byli obecni bitwie, a ich główna kwatera dnia 22go Stycznia (3go Lutego) przeniesiona została do miasta Troyes.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski, Dekretem ocze-wistym Ziemskim Pttu Wileńskiego w Roku 1812. Mca Maia 14. dnia zapadłym, na rozdział majątku zeszłego Mateusza Korbuta Komor: Nowogrodzkiego między Jego Kredytorów przeznaczony, w terminie z Obwieszczenia przypadłym, to iest: dnia 3. Januar: teraźniejszego 1814. Roku ad fundum Folwarku Sado-niszek w Powiecie Wileńskim w Parafii Inturskiej sytuowanego ziechawszy, po zareassumowaniu nale-żytych Jurzydykcy w tym miejscu, następnie za kons-sensem Stron stawających; Sądownictwo swoje do Folwarku attynencyonalnego Bułkowszczyzny prze-niosł; i tam dopiero w stosunku do przepisow De-kretu remissyinego, Administracją funduszow urzą-dziwszy, w Sprawie samej Kopią z Spraw, kompor-tacją wzajemną Dokumentów do dnia 1. Mca Aprila idącego 1814 Roku zaskutecznić się powinna, pomiar gruntow, niemniej akta inkwizycyi, kalkulacyi, i we-ryfikacyi zadecydował, tudzież zjazd swoy powtór-ny dla oczewistego rzeczy rozsądzania na dzień 5. Junii bieżącego 1814 Roku udeterminował — w którym terminie żeby wszystkie Strony iakiebykolwiek mające pretensye dla probacyi onych pod nie uchronnym zapisaniem w rzeczy amissyi stawali, i gdyby oraz wszelkie postanowienia tego Sądu do o znaczoney w gorze datty wypełnione były, ninieyszą po trzykroć w Kuryerze Litewskim mającą się umie-szcic Awizacją ostrzega — Datt: w Wilnie Roku 1814 Mca Januar. 28. dnia.

Kaput Romanowicz Sędzia Ziem Pttu Wileń:

Prezyd: Exdywizor.

Jozef Bieliński Prezydent Grodz: Wileński i Exdywizor.

Kazimierz Mączyński Grodz: Wileń: Sędzia.

2 Rezolucją Sądu Głggo 2go Departamentu Gubernii Mińskiej przeszłego 1812 Roku Mca Apr: osmego dnia: w odmianę Dekre-tu Remissyinego Ziemstwa Pińskiego między JW Karolem Strawin-skim ex Podkomorzym a jego Kredytorami i Pretensorami zapadłą, została naznaczona Taxa i Exdywizya, Dóbr tegoż JW. Strawin-skiego w Gubernii Mińskiej w Powiecie Pińskim sytuowanych, przy wstrzymaniu wszelkich konwikewow i Dekretow gdzie bądź z onym otrzymanych, zakreślając amissyą pretensyow, któreby na Sąd Exdywizorski nie były przyniesione, skutkiem iakowey Rezolucyi Sądu Głggo, zebrany Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dniu 3 Mca Junii, upłynionego 1812 Roku do Dóbr tegoż JW. Strawin-skiego Otolczyce zwanych, w Pińskim Powiecie położenie swoje mających, po ufundowaniu Sądowej Jurzydykcyi w tymże dniu, iako terminie przez Sąd Główny naznaczonym i po ułatwieniu kwestyow pierwszemu zjazdowi właściwych, komportacyą, oraz wymiar ogólnych Dóbr De-bitora naznaczywszy, powtórny zjazd termin na dzień 21 Mca Decembra przeszłego 1812 Roku zadeterminował, na ten termin iż-by wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie do majątku wspomnianego JW. Strawin-skiego interesować się mający, sami obecnie, lub przez Plenipotentow od siebie umocowanych z pretensyami swemj i dowo-dami sub amissione iawili się dekrétowi ostrzeż: o czém przez publiczne Gazety awizować postanowiła. Lecz kiedy powodem Kra-iowego zamieszania takowe Exdywizorskiego Sądu postanowienie skutku nie wzięło, powtórnie więc za Ukazem Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu na dniu 15 Januar: teraźniejszego Roku Sąd

Zjazdowy do majątności Otolczyć przybywszy, a nie mając z wielu prawnych przyczyn oczewiscie dzieła Exdywizorskiego rozsądzić, na wszystko stroną Prozbę termin zjazdu ostatecznego do dnia pier-wszego Junii teraźniejszego Tysiąc Osmset Czternasrego Roku od-łożył, na który to czas ażeby wszyscy Kredytorowie i Pretensoro-wie do majątku JW. Strawin-skiego pretensorstwa mający sami obe-cnie lub przez Plenipotentow od siebie umocowanych z pretensyami swemi dla udowodnienia onych sub amissione iawili się ostrzega, z tém celem przez publiczne Gazety awizuje. Działo się na Sessyi Sądowej Januar: 20 dnia 1814 Roku w Otolczycach Jan Norwid Ziem: Pttu Borys: Sędzia Exdywizor, Hipolit Korsak P. Z. Pin: Exdywizor. Michał Domański R. Pttu Mini: Exdywizor.

3 Celem przyspieszenia satysfakcyi wszystkim Kre-dytorom JW. Stanisława Grafa Judyckiego G. B. W. Pol: podaną została prozba do Sądu Głggo 2go Depar: Guber: Mińskiej, o iak nayrychleysze z iechanie Są-du Exdywizor: dla kontynuowania rozpoczętey Ta-xy i Exdywizyi Dóbr tegoż JW. Grafa, na skutek któ-rey Sąd Głgny Minski rezolucją w dniu 18 Decembra, Roku 1813 zapadłą determinował zjazd Sądu Exdy-wizor. na dzień 14 Febr: teraz: 1814 Roku do Dóbr Kamienia w Mińskim Pttcie położonych, aby Sąd Exdywizor: stosownie do reguł w Remissie przepisanych, iak nayrychley rozpoczęte dzieło Exdywizyi kończył. Niemniej też: o takowym postanowieniu Sąd Głgny WW. Urzędnikow na tę Exdywizyą przeznaczonych, przez Ukazy zawiadomił — o czém JWW. i WW. Kredytorow przez ninieyszą Awizacją mam honor uwiadomić — Dat Roku 1814 Januar: 24. dnia.

Floryan Gawdzilewicz Plenipotent.

2 Miński Rzymsko Katolicki Konsystorz w Sprawie o nieważność Matężstwa z Instancyi urodzoney Zuzanny z Borowskich Piestrzec-kiej przeciwko Urodzonemu Antoniemu Piestrzeckiemu byłemu Vi-ce Regentowi Słuckiemu przez czas kilkuletni do Zony swej niezgła-szającemu się, od dnia 25 Julii 1813 wymiesionej, po upływie pier-wazego do rozprawy terminu w darze i gbra 1813 przeznaczonego, a za pośrednictwem Rzymsko-Katolickich w Imperium Konsysto-razow zwykłą koleją trzykrotnie ogłoszonego, skutkiem powtórney Rezolucyi 18 przeszłego Xbra położoney, przez ninieyszą Publikatę zapowiada, iż iesliby Urodzony Piestrzecki stosownie do Ukazu 1764 Maia 20 w ciągu sześciu Miesięcy do odpowiedzi, i assystowania rze-czonemu Procederowi przez siebie lub prawnie umocowanego Pleni-potentu, przed Sądem tego Konsystorza nie pojawi się, Sprawa cho-ciażby pod niestanność onego bez dalszey odwłoki kontynuowaną będzie — Dnia 25 Stycznia 1814 Roku. Sekretarz Wincenty Ste-fanowski.

3 Dekretem Sądu Głggo Depar: 2. Guber: Grodzień w Roku 1811. 8bra 2 dnia zapadłym przeznaczona została Taxa i Exdywizya Dóbr JW. Ignacego Wołłowicza Chorążego Słomńskiego między jego Wierzycieli: i ta finalnie w Roku 1812 przez Sąd w Mie-scie Mołczadzi ufundowany zaskutecznić się miała, lecz weyscie Woysk obcych do Kraiu takowemu dziełu już do namowy zbliżone-mu przeszkodziło, dopiero zaś podług reguły Dekretu Remissyinego za wydaniem Obwieszczenia, znowu Sąd Exdywizorski od dnia 9 Januar: Roku idącego 1814 Jurzydykcyą swoją w pomienionym mie-scie Mołczadzi odbywa i w krótkim bardzo czasie pryncypalny De-kret ustanowić przedsięwzię, ażeby przeto wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie JW. Ignacego Wołłowicza gdziekolwiek znajdujący się do rzeczzonego Sądu niezwłocznie przychodzili (gdyż dla nie-stawiających amissy pretensyow Dekretem Remissyiny jest ostrzeże-ną) takowa przez Gazetę Kraiową czyni się awizacya.

Ignacy Sobolewski Przydujący Exdywizor.

O S W I A D E Z E N I A

2. Excerpt oświadczenia z Protokołu Potoczego Ziem: Pttu Szawel: w dacie poniżej zapisanego et eorundem pod Urzędową Ziem: tegoż Pttu Pieczęcią stronie jest wydan.
Roku Tysiąc Osmset Czternastego Miesiąca Januاری siódmego dnia.

Oświadczenie Imieniem JWW. JPP. Tadeusza i Angeli z Koszycow Szemiothow Prezydent: Granicz: Pttu Szawel: i Wojskich Pttu Rosien: czyni się w rzeczy następnej: WW. Kazimierz i Hipolit Gosztowttowie Rotmistrzowie Pttu Grodzień: osiągnawszy naturalnym krwi spadkiem po Rodzicach swoich WW. Michale i Annie z Gorskich Gosztowttach Rotm: Grodzień: Dobra Gawrę ze Wsiami i wszelkimi przynależnościami w Pttcie Rosien: położone, tak z racji przez Rodziców na też Dobra zaciągniętych długów, jako też z osobistych widoków, pomienione Dobra bez najmniejszej excepcji za sumę umowioną w roku Tysiąc Osmset Trzynastym Miesiąca Septembra Dnia Dziesiątego — Oświadcza i się Szemiothow Prezydentom na wieczność wyprzedali wkładając obowiązek, tak długów Oycowskich jako też swych własnych, deportacji, że zaś oświadcza i się Szemiothowie Prezydent: nie mieli pewnej od WW. Gosztowttow na przypadek większości długów ewikcji, WW. Gosztowttowie chcąc w tej mierze oświadcza i się: upewnić Dokumentem Assekuracyjnym Tysiąc Osmset Trzynastego Septembra dziesiątego datowanym eorundem przed Aktami Grodz: Szawel: przyznany zaręczyli, że każdy ze swych schedy po czter: zł: dwa tysiące, a w ogóle czter: zł: cztery tysiące, aż do zasyścia dawności Ziemskiej, z masy ugodzonej zadzielnictwem u oświadcza i się: zostawia. Troskliwie oświadcza i się, ile znaczną sumę ze Dziedzictwa Dobr Gawrę płacących, wymagała koniecznie dopomnieć się u WW. Gosztowttow o tabelę długów na Dobrach Gawrach opartych. WW. jednak Gosztowttowie różnemi pozorami zbywając i sporządzenie takowej Tabeli od czasu do czasu odkładając zostawili oświadcza i się na samej ufności w charakterze i uczciwości wyprzedawców położonej, że nie tylko długi nie przenoszą wielości ugodzonej sumy i pro evictione zostawiać się powinny: czter: zł: cztery tysiące, lecz że oświadcza i się WW. Gosztowttom w terminie okryślonym superującą ilość dopłacić będą obowiązani, w późniejszym jednak czasie rzecz się całe inaczej wykryła, albowiem W. Kazimierz Gosztowtt wydając różnym Osobom bez wziętych zgoda pieniędzy antedatowane Obligi, nie tylko dług nad schedę sobie należną pomnożył, lecz i dwa tysiące czter: zł: na rzecz ewikcji zostawiać się powinno, w cudze przeprowadził Pretenssorstwa, a tak gdyby takowe Obligi mogły mieć swój walor, oświadcza i się, Szemiothowie nie tylko większą ilość niż jest za dziedzictwo ugodzona opłacaćby musieli bez żadnej ewikcji i repetycji, lecz nadto do wyrzeczenia się schedy W. Kazimierza Gosztowtta byłiby zniewolonymi, albowiem i dziś jeszcze W. Kazimierz Gosztowtt prawie codziennie różnym Osobom na znaczne sumy nie biorąc najmniejszych pieniędzy antedatowane wydać Obligi, o nieważności których oświadcza i się: ile wiedzieć może, nie poczynając z W. Kazimierzem, Gosztowtem i Obligobiorcami procederze, ostrzega wszystkich ogólnie, że W. Kazimierz Gosztowtt Rotmistrz Grodzień: nie mający już żadnego funduszu, nikomu nie zapisywać nie może, a zatem żeby nikt w żadne układy z tymże W. Gosztowtem nie wchodził, pod nikczemnością onych przez niniejsze oświadczenie do Gazety Kuryera Litt: podane ostrzegam, i jako Plenipotent podpisuję. Ignacy Staniewicz. Zgodno z Protokółem Potocznym świadczą. Julian Stankiewicz Z. Pttu Szawel: Regent.

3. Oświadczenie Imieniem Star. Arona i Rywki Percowey Cwilingów Małków Obyw. Wileń. czyni się w rzeczy następnej i oto: iż gdy Załtce się z powodu zawartego z Kommissją Kommissaryatskiego Depo Kontraktu dostarczali do Szpitalów różne produkty, nabrawszy z Dozorcą tychże Szpitalów zeszłym Michałem Hempel 9 Klas- sy czynownikiem znaną, byli obligowani od tegoż przed wyjazdem na jarmark Zelwjański o kupienie niektórych artykułów potrzebnych do Magazynów Szpitalnych, w roku przeszłym 1813 w miesiącu Maja, i gdy zapotrzebowali od niego na tę pokupkę pieniędzy Rubli Assygn. 1,000 tenże zeszły Hempel takowe pieniądze dając, napisał Oblig. na Rubli 1,400. które oboje Załtce podpiali, a po przywiezieniu z Zelwy i dostawieniu żądanych produktów do Szpitalów, lubo Załtce po kilkakrotnie prosili o zwrot swego Obligu, jednak zeszły Hempel nie wiadomo z jakiego widoku czas do czasu zwlekając pomienionego Obligu niezwrocił, i w tymże Roku przeszłym życie skończył, o co iuż Załtce w roku niniejszym 1814 miesiąca Januar. 19 dnia z dostatecznym rzeczy opisaniem w Ziem. Wileń. zawiadomili oświadczenie, a dopióro zapowiadając przed całą publicznością nieważność takowego Obligu, i iżby onego nikt nienabywał i nikomu nieprzelewał, do Gazety Kuryera Litt. niniejsze Oświadczenie ku wpisaniu Załtce podają.

O G Ł O S Z E N I A

1. Niżej podpisany w Imieniu UUr: Leonarda Sędz: Pttu Szawel: Józefa Podstol. Xtwa Zmudz: braci Giedyminow, Konstancyi z Giedyminow Jagminowey Koniuszyny Pttu Szawelskiego, Anny Giedy-

minowny Podstolanki Pttu Szawel: czyniący, na zaawizowane oświadczenie w dodatku Kuryera Littgo za Nr: 104 zeszłego 1813. Roku Mscu Xbra 18 dnia w Aktach Ziemskich Pttu Wileńskiego Imieniem dalszych Konsukcesorow do osiągnięcia własności po zeszłym z tego świata s. p. Józefie Rykszelewskim Sędzią Ziemskim Szawel: pozostałym przyszłym, zapisanego, następnie odpowiada: z racji że Maiątek wszelkiego rodzaju po zeszłym Sędziu Rykszelewskim pozostałym iakby rożnomyślnie dyspozycją ostatecznej woli jego sporządzoną na 16 sched równego dziełu rodzeństwa przeznaczony został, z których to Konsukcesorow gdy rozmaite przekonania i ustronne chęci pomimo wolę Testamentową zachodziły, z tego powodu wielkie zamieszanie, niezgody a nawet skargi procederowe nastąpiły o co w późniejszym czasie przez właściwe szrodki porozumiewszy się, cała pozostała własność tak na Maiątku leżącym, ruchomym, iakoteż w papierach iednocześnie podzieloną została, a zatym, zdaie się z hoku nieinteresowanej osobie można być przekonanej, że gdzie interes ile o podział swojej własności kilkadziesiąt Osob traktowało, nie mogła nastac omyłka w wydaniu Obligow na 14000 zł: Pot: iak to udowodniać pryncypalnie dwa Dokumenta w dniu 19 8bra 1809 Roku i w dniu 1 Junij 1813 Roku między temjż Konsukcesorami zawarte, lecz że to istotnie dla prawności na zamitnienie satysfakcji Obligom zwyczajnym sposobem opłaty terażniejszego wieku Debitorow jest przysposobionym, w czasie i miejscu należycie przekonany bądźcie. 1814 Ru Febr 6 dnia Józef Giedymin

1. Nauczyciel Głucho Niemych, JP. Jacobi w Rydze w Ru 1811 do swojego przyjaciela Instytutu, Głucho Niemego Syna, Lipawskiego Obywatela Sterna, imieniem Edward. — w Roku 1812 tenże JP. Jacobi, na żądanie JW. Senatora Graffa Ilinskiego, do Romanowa na Wołyniu przeniosłszy się, zabrał z sobą powierzone mu Dziecko Sterna. — Podług doszłych Rodzicom wiadomości, JP. Jacobi, nie zabawiwszy nad miesiący dwa w Romanowie, oddał się ztamtąd w miesiącu Julij 1812go Roku do miasta Moskwy, gdzie czasu bytności nieprzyjaciół, z innemi nieszczęśliwemi Narodu Niemieckiego w ówczas miasta tego mieszkańcami, żył w przeznaczonym przez Rząd nieprzyjacielski dla onych na mieszkanie Pałacu: Graffa Dadianowa, a za nastąpieniem reysterady nieprzyjaciół, z onemi Moskwę opuścił, i gdzieby z Synem Sterna, zawsze przy nim będącym, podział się, dotąd nie jest wiadomo. — Stroskani o los Syna iedynaka, Rodzice odzywają się do serc czułych czytających to Ogłoszenie, z najpokorniejszą prozbą, aby każdy wiedzący o życiu i miejscu przebywania tego młodego Chłopca, teraz lat 12 mającego, doniósł o tym W. JPanu Karolowi Szwarcowi Kupeowi Wileńskiemu w mieście Wilnie mieszkającemu, który przynoszącemu niewątpliwą o życiu i przebywaniu wspomnionego Edwarda Sterna wiadomość, sumę rubli 500 assygnacyami wypłacić ma zlecenie. — Roku 1814 Januar. 6 dnia.

D O D Z I E R Ż A W Y

5 W Dobrach Wiszniewie Gubernii Wileń: w Powiecie Oszmiań: położonych dziedzictwa JW. Adama Graffa Chreptowicza Kawalera wielu orderow, wypuszcza się w sześcioletnią dzierżawę Hamernia miedziana z potrzebnymi do niej machinami, narzędziami, naczyniami, posługami, z dostarczeniem węgla za opłatą tercyałami zgóry — Zyczący sobie takową dzierżawę wziąć, raczy zgłosić się w Kamienicy JP. Gutta Aptekarza na Ulicy Zamkowej położonej do mieszkającego tamże Pełnomocnika, gdzie o punktach i warunkach do kontraktu poinformowanym zostanie — Termin robienia układu w każdym czasie do dnia 24 Februar: 1814 R. nazpacza się — po którym upłynieniu żadne oświadczenia konkurującego przyjęte być nie mogą.